

Разлики между руската и българската кирилица

Хората рядко се замислят за вида на буквите, които ползват, пишейки на кирилица. Нещата опират до избора на шрифт, размер на букви и толкова. Аз самият, дълго време се чудех какво им липсва на възрастните в компютъра ми шрифтове, че да изглеждат толкова странно. Едва преди няколко години осъзнах, че всъщност кирилицата, която ползваме от личните си компютри не е традиционно българската, а руският ѝ вариант. Разбира се, разликата не е голяма за непрофесионалното око, но променя изцяло облика на текста. Първоначално смятах, че е въпрос за шрифт, но след леко проучване осъзнах, че точно заради тази разлика реклами от вестници и списания, обложки на книги и какво ли още не свързано с дизайн на кирилските букви, толкова дълго време са ми изглеждали свърх професионални и непостижими.

Руските критици казват, че българското изписване на кирилицата (или както те я наричат – българица) е опит за максимално използване на латински букви вместо кирилски, като например малките букви – **m** вместо **т** или **u** вместо **и**. Или твърдението, че този начин за изписване бил характерен за курсивното изписване, а не за стандартното и т.н. Съответно – тяхната кирилица е по-издържана естетически и по-красива, тъй като те били имали по-големи традиции в литографията.

Разбира се, тези твърдения са меко казано неиздържани. Относно курсивното изписване, можем да видим, че в латинската и гръцката азбука, курсивното изписване на буквите се различава от обикновеното единствено по изписването на няколко букви като **a – a, f – f**. Докато при изписването на малки и главни букви разликите са потресаващи – **T – t; H – h** и т.н. При руската кирилица малките букви (с леки изключения) са пълно копие на големите, само че в умален вид.

След тези сравнения, смея да твърдя, че българската кирилица, е доста по-близка до литографските традиции в Западна Европа, които са доста по-големи от руските. Шо се отнася до твърдението, че нашето изписване наподобявало буквите от латинската азбука – факт е, че текст написан на руска кирилица се различава по-отчетливо от латиницата (макар че това едва ли ѝ дава някакви особени естетически качества). Буквите m, n, u, k, g имат своите алтернативи в латиницата, но други като ж, в, л, г, ш, щ – нямат. Нека не забравяме и факта, че печатния руски кирилски шрифт в основата си лежи на реформата на Петър I през 1708 г., която е извършена с цел бързото създаване на печатарски машини.

Няма да се спирам по-подробно относно споровете, кой вариант на кирилицата е по-правилен, по-красив и т.н. Факт е обаче, че в интернет масово се ползва руския и малко хора в България се замислят над това. Разбира се, български шрифтове се правят и използват професионално. (<http://www.hermessoft.com/>). Цената им обаче е доста висока, съответно – те не са масово разпространени. Така реших да създам за лична употреба, непрофесионално, български варианти на най-често използваните шрифтове на Microsoft – Arial и Times New Roman.

27 май 2011, блог Българските шрифтове

автор: Владимир Паланков